

Strobl EV, Eack SM, Swaminathan V, Visweswaran S (2012). Predicting the risk of psychosis onset: advances and prospects. Early Intervention in Psychiatry 6 (4), 368–379. Zoekterm: UHR

De voorspelbaarheid van het ontstaan van een psychose kan worden verbeterd door data van familie en klinische hoog risico personen te combineren en deze te berekenen met zelflerende algoritmes

Het is nog steeds erg moeilijk om bij individuen het ontstaan van psychoses te voorspellen. In deze Amerikaanse systematische review werd gezocht naar studies over de methodes en de prestaties van voorspellende modellen die pogen het risico op psychoses zo nauwkeurig mogelijk te voorspellen. Inclusiecriteria waren: 1. Er moet meer dan één voorspellende variabele voor het ontstaan van de psychose of schizofrenie worden gebruikt; 2. De deelnemers aan de onderzoeken moesten óf familiair (genetisch) risico lopen óf tot een klinisch hoog risico (CHR) groep behoren. In totaal werden 18 studies geïncludeerd. De meest veelbelovende voorspellers voor het ontstaan van psychose waren berekeningen met data verzameld met kwaliteit van leven of algemeen functioneren meetinstrumenten (zoals Global Assessment of Functioning – GAF en Premorbid Adjustment Scale – PAS) en data van hersenscans, vooral als er met deze data gerekend werd met behulp van voorspellende model algoritmes zoals de Support Vector Machine (SVM). SVM is een zelflerende algoritme uit de Artificial Intelligence (AI). Vier studies die SVM gebruikten scoorden een specificiteit en een sensitiviteit van 100% tot 78%. Dit waren studies die met gegevens van hersenscans of neurocognitieve testen werkten. De 14 studies die meer algemene lineaire regressie modellen gebruikten scoorden op genoemde dimensies tussen de 67% en 81%. Over het algemeen zijn de prestaties van de voorspellende modellen voor psychose nog bescheiden.